

गृहाणैति भावः तेनाप्यहमन्वभविषि अनुभूतः तेन मद्रमनं व्यर्थं
पराजितस्य मम दर्शनेन तस्यावज्ञाप्रसङ्गात् कर्मणि टी दण्
मिणोरभावपक्षे इम् ॥ ३५ ॥

अध्यङ् शस्त्रभृतां रामोन्यच्चस्तं प्राप्य मद्विधाः । सक
न्याशुल्कमभनञ्जिथिलायां मखे धनुः ॥ ३६ ॥

ज०म० अध्यङ् । शस्त्रभृतामध्ये रामोऽध्यङ् अधिकः अध्यच्चेत्या
धिक्ये वर्तते इति चलिगित्यादिना किन् तस्मिन् लुप्ते अनुनासि
कलोपे उगिदचामिति नुम् तस्यानुस्वारपरसवर्णत्वे कृते च हल्
ञ्चादिसंयोगान्तलोपौ नकारस्य किन्प्रत्ययस्यकुरिति कुत्वेन
ङकारः तन्नाट्यश्रयाप्य मद्विधा न्यञ्चो हीनाः निशब्दोऽत्राधा
भावे वर्तते न्यञ्च इति पूर्ववत् किन् अनुनासिकलोपः नुम् हलो
पोनास्ति अहल्त्वात् कुलञ्च नास्ति अपदसंज्ञत्वात् योमिथिला
यामहद्भनुरभनक् भगवान् सोऽस्मादपि कारणात् शस्त्रभृताम
ध्यङ् भञ्जेर्लङि आनलोपः हल्ञ्चादिलोपः कुलञ्च कन्याशु
ल्ककन्यामूल्यन्तद्धि यो रौद्रन्धनुरारोपितगुणकरोति तस्मै
कन्या दीयत इति मूलीकृत्य स्थापितम् ॥ ३६ ॥

भ० अध्यङित्यादि । शस्त्रभृतां मध्ये रामोऽध्यङ् आधिक्येन पूजि
तः कर्मणि क्तिप् इसुङलोपोऽणाविति प्राप्तनलोपस्य नेदित्पूजा
र्याञ्चोरिति प्रतिषेधः विच्प्रत्ययोवा चङिति अञ्चोः पृथक् ग्रह
णात् लुप् प्राक्कङ् स्त्रीर्नुः अपेजमनोः स्यान्तस्य लुप् अध्यङ् अ
धिकोवा अधिपूर्वोऽञ्चतिराधिक्ये वर्तते तं प्राप्य मद्विधा मत्प्र